

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ στους ΟΤΑ

ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ 41^ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΠΟΕ- ΟΤΑ ΚΑΙ Η ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΜΑΣ

Ανάγκη για ουσιαστική συζήτηση στο συνέδριο

...Σε αυτήν τη βάση και με αυτόν το σκοπό πρέπει να γίνει η συζήτηση στο 41ο συνέδριο, να παρθούν αποφάσεις και να εκλεγούν όργανα ικανά, αγωνιστικά και αποφασιστικά, με καθαρούς στόχους και προσανατολισμό για τις πιο κρίσιμες μάχες που έχουμε μπροστά μας. Ειδάλλως θα μας τσακίσουν και διαλύσουν.

Όσοι αποφύγουν μια τέτοια συζήτηση με διάφορα τεχνάσματα και συνδικαλιστικά κόλπα, βάλουν μπροστά τις μικροκομματικές και παραταξιακές τους στενές επιδιώξεις, ή κάποιοι, ακόμη χειρότερα, προσπαθήσουν κρυφά ή φανερά να συνεχίσουν να είναι ο συνδικαλιστικός βραχίονας των κομμάτων που μας έφεραν ως εδώ μόνο ζημιά θα κάνουν.

Από την ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΣΤΟ 41^ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΠΟΕ-ΟΤΑ

Ο βασικός μας στόχος στο 41^ο συνέδριο της ΠΟΕ-ΟΤΑ ήταν να γίνει μια ουσιαστική συζήτηση γύρω από τον πολιτικό προσανατολισμό και τους στόχους τους συνδικαλιστικού κινήματος στον κλάδο. Το περιεχόμενο αυτό το περιγράψαμε αναλυτικά στην 4τρασέλιδη διακήρυξη που βγάλαμε.

Δυστυχώς δεν καταφέρθηκε με βάση τις δυνατότητες που υπήρχαν να γίνει αυτό στην έκταση και το βάθος που θα μπορούσε.

Αιτίες...

Βασική αιτία για αυτό ήταν κυρίως η εμμονή και προσπάθεια της ΠΑΣΚΕ κυρίως, αλλά και της ΔΑΚΕ να αποφευχθεί κάτι τέτοιο. Θελαν να πάμε σε ένα συνέδριο να διατηρηθούν πάση θυσία οι συσχετισμοί τους.

Αυτό το μεθόδευσαν από την αρχή της προκήρυξης του συνεδρίου ξεκινώντας από τη επιλογή της πόλης (Θεσσαλονίκη - GRAND HOTEL PALACE) και του χώρου που θα διεξαχθεί.

Σχετικά με το ζήτημα των συμβασιούχων.

Σε αυτή την επιδίωξη εντάσσετε και η άρνηση τους να μην συμμετέχουν στις εκλογικές διαδικασίες για την εκλογή των αντιπροσώπων οι συνάδελφοι συμβασιούχοι υπερασπιζόμενοι μέχρι τέλος σκληρά και τυπολατρικά το καταστατικό αποκλείοντας και μια σειρά σωματεία που το έκαναν. Βασικοί και κύριοι υπεύθυνοι είναι οι συνδικαλιστικές παρατάξεις της ΠΑΣΚΕ και ΔΑΚΕ για αυτό.

Η πλειοψηφία του κλάδου το θεωρεί ουσιαστικό και αναγκαίο. Η πρόταση αυτή με άρνηση της ΠΑΣΚΕ δεν συγκέντρωσε τα 2/3 για λίγους ψήφους στην προσπάθεια για καταστατική τροποποίηση πριν ενάμισι χρόνο στο οργανωτικό συνέδριο.

Σημαντικό ζήτημα ήταν **η αδυναμία κοινής τακτικής, παρά την ταύτιση θέσεων** σε αυτό το ζήτημα από τις παρατάξεις της συνδικαλιστικής αριστεράς.

Κύρια **ευθύνη για αυτό είχαν οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ**, που και σε αυτή την περίπτωση επέλεξαν μια τακτική απομονωτισμού, σε όλη την πορεία προς και κατά την διάρκεια του συνεδρίου. Η στάση τους αυτή κατά την γνώμη μας είχε πολλαπλούς στόχους και επιδιώξεις και το υπαρκτό ζήτημα των συμβασιούχων ήταν το πρόσχημα.

Ορισμένες από τις επιδιώξεις της ΔΑΣ –ΠΑΜΕ.

1- Ίσως να ήθελαν να αδυνατήσσει συνολικά η ομοσπονδία ώστε να ανοίξει χώρος για τους σχεδιασμούς τους (ΠΑΜΕ – συνδικάτα ΟΤΑ στα πλαίσια του ΠΑΜΕ, οργανωτικός διαχωρισμός) που δύσκολα τους βγαίνουν στον κλάδο με μια σχετική μαζικότητα.

2- Να πιέσουν, να συμπαρασύρουν ακόμη και να μείνουν εκτός ομοσπονδίας με τον ένα άλλο τρόπο και άλλες συνδικαλιστικές δυνάμεις της αριστεράς ώστε να δημιουργηθούν ντεφακτο καταστάσεις “ή με εμάς η πουθενά”.

3- Να εξιλεωθούν για τη χρόνια λαθεμένη άποψη που είχαν στο θέμα των συμβασιούχων και την τακτική που από κοινού ακολουθούσαν μαζί με ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ και ΑΣΚ . Σε αντίθεση με εμάς που διαχρονικά από τη σύσταση της κίνησης μας (πάνω από 22 χρόνια), έχουμε αταλάντευτη θέση για το ζήτημα των εργασιακών σχέσεων στον κλάδο, δίνοντας κατά περιόδους μάχες για την εξασφάλιση της δουλειάς τους και την υπεράσπιση των δικαιωμάτων τους.

Πάνω σε αυτό αξιοποιούν λαθεμένες κατά τη γνώμη μας απόψεις που υπάρχουν και στον χώρο μας .

4- Φάνηκε και στην πράξη πως τόσο στα σωματεία στις συνελεύσεις, όσο και στο συνέδριο επιδίωξαν να επικεντρώσουν μόνο σε αυτό, αποφεύγοντας να πάρουν μέρος σε μια ουσιαστική πολιτική συζήτηση και αντιπαράθεση. Η στάση τους στους μεγάλους αγώνες που έγιναν την προηγούμενη περίοδο και ειδικά στον κλάδο θα τους έφερνε σε δύσκολη θέση.

Απέναντι σε μια σύνθετη τακτική με πολλαπλούς στόχους και επιδιώξεις από τις υπόλοιπες παρατάξεις οι Αγωνιστικές κινήσεις συσπειρώσεις ακλουθήσαμε γενικά σωστή πολιτική και τακτική σαν σύνολο, χωρίς βέβαια να αποφευχθούν διάφορα λάθη.

Προτείνουμε από την αρχή ότι το συνέδριο πρέπει να γίνει στην Αθήνα και όχι συνέδριο «συνδικαλιστικού τουρισμού» με μεγάλες οικονομικές επιβαρύνσεις των σωματείων και συντάχθηκαν με αυτό και το ΠΑΜΕ η ΑΣΚ και εν μέρει υποκριτικά και η ΔΑΚΕ.

Η δική μας τακτική με το ζήτημα των συμβασιούχων.

Προτείναμε να παρθεί πολιτική απόφαση από το γενικό συμβούλιο πριν την έναρξη της διαδικασίας των εκλογών για αντιπρόσωπους στα σωματεία του κλάδου με την συμμετοχή και των συμβασιούχων και την στήριξαν όλες οι συνδικαλιστικές δυνάμεις της αριστεράς και εκτέθηκε η ΔΑΚΕ που δημαγωγικά στα λόγια το υποστήριζε πριν.

Το ΠΑΜΕ όμως, χρησιμοποιούσε σαν πρόσχημα το θέμα των συμβασιούχων για τις επιδιώξεις του, όπως αναφέρονται παραπάνω και όχι για την αντιμετώπιση αυτού καθεαυτού του προβλήματος, που θα μπορούσε να αντιμετωπιστεί παρά τις αντιρρήσεις ΠΑΣΚΕ –ΔΑΚΕ αν συμφωνούσε σε μια κοινή δράση και τακτική.

Αρνήθηκαν όμως ακόμη και κοινή καταγγελία όλων των άλλων δυνάμεων της αριστεράς όπως προτείναμε για τις μεθοδεύσεις τις ΠΑΣΚΕ σε μια σειρά περιπτώσεις, όπως π.χ. την επιλεκτική εγγραφή σωματείων στη δύναμη της ομοσπονδίας θέλοντας να βάλει φρένο στην καθοδική της πορεία. Αρνήθηκαν ακόμη και κοινή καταγγελία για το σύρσιμο σωματείων και συνδικαλιστών στα δικαστήρια που ξεκίνησε η ΠΑΣΚΕ.

Οι επιλογές μας.

Με βάση όλα τα προηγούμενα και ξεκάθαρο πλέον που το πάνε και μέχρι που θα το φτάσουν, τόσο το ΠΑΜΕ όσο και η ΠΑΣΚΕ, οι επιλογές μας ήταν πολύ συγκεκριμένες και εναρμονισμένες τόσο με τις βασικές πολιτικές μας θέσεις όσο και με την ιδιαίτερη τακτική που έπρεπε να ακολουθήσουμε.

α) Ιεραρχήσαμε πως πρώτα από όλα, θα έπρεπε να παρέμβουμε στα πρωτοβάθμια και να εκλέξουμε όσο το δυνατό περισσότερους αγωνιστές στα Δ.Σ. με την συμμετοχή όλων των εργαζομένων, ανεξάρτητα από την νομιμοποίηση ή μη των αντιπροσώπων τους στο συνέδριο. Ιδιαίτερα δε εκεί που και είχαν ταυτόχρονα εκλογές για Διοικητικά Συμβούλια.

β) Από την άλλη θα έπρεπε να προσέξουμε, διαφυλάξουμε να μην συρθούμε εκτός ΠΟΕ- ΟΤΑ, κάτι που επιδίωκε το ΠΑΜΕ με την επιλεκτική στοχοποίηση σωματείων που είναι ο βασικός πυρήνας αντιπροσώπων και στελεχών μας. Σε αυτό το ζήτημα και για δικές μας αδυναμίες παρουσιάστηκαν προβλήματα και απροσεξίες, (άλλα αποφασίστηκαν και άλλα έγιναν).

γ) Στην ίδια την διαδικασία του συνεδρίου αποφασίσαμε να υποστηρίξουμε την νομιμοποίηση όλων των σωματείων και αντιπροσώπων παρά τα όποια τυπικά προβλήματα. Αυτό όχι μόνο με βάση την γενική πολιτική μας θέση για την συμμετοχή όλων που υποστηρίζαμε πάντα, αλλά και για να ξεπεραστεί το ζήτημα αυτό και να πάμε σε ένα συνέδριο αντιπαράθεσης επί της ουσίας της τρέχουσας πολιτικής συγκυρίας, της συνεχιζόμενης κρίσης και των συνεπειών που έχει στον κλάδο και συνολικά στην εργατική τάξη.

Ταυτόχρονα επιδιώξαμε να παρθεί απόφαση για καταστατικό συνέδριο(άμεσα) για την τροποποίηση του καταστατικού συνολικά, για τη δομή της ομοσπονδίας και προσαρμογή του στα νέα εργασιακά και πολιτικά δεδομένα.

Στις διαδικασίες του συνεδρίου.

Κατά την διάρκεια των ψηφοφοριών για την νομιμοποίηση ή τον αποκλεισμό των 18 σωματείων όλες οι συνδικαλιστικές παρατάξεις τις αριστεράς, ψηφήσαμε ενιαία υπέρ της νομιμοποίησης όλων, σε αντίθεση με ΠΑΣΚΕ – ΔΑΚΕ που ψήφιζαν κατά.

Η άποψη που εκφράζεται πως και η στάση μας μαζί με την ΑΣΚ και το ΠΑΜΕ «έριξαν νερό στο μύλο όλων όσων ήθελαν να κτυπήσουν το σ.κ. στους ΟΤΑ τη συγκεκριμένη περίοδο και διευκόλυναν τελικά τις συνδικαλιστικές παρατάξεις ΠΑΣΚΕ- ΔΑΚΕ» αν μη τι άλλο είναι σοβαρά προβληματική.

Τα αποτελέσματα ήταν οριακά και όταν ζητήθηκε καταμέτρηση, καταρχήν συμφωνήσαν από το διαπαραταξιακό προεδρείο με ψήφους (3-2) και μετά αρνήθηκαν με (2-3). Το εντυπωσιακό είναι πως στην αρχή συμφώνησε το ΠΑΜΕ, αλλά στη συνέχεια όταν κατάλαβε πως μπορεί να περάσει η πρόταση νομιμοποίησης για ορισμένα ή και όλα τα σωματεία, άλλαξε θέση και αρνήθηκε την καταμέτρηση κάνοντας δήλωση αποχώρησης καταγγέλλοντας για νοθεία και πραξικόπημα.

Αυτό δείχνει ότι το ΠΑΜΕ, είχε αποφασίσει την αποχώρηση του και επιβεβαιώνει την εκτίμηση πως προσχηματικά χρησιμοποίησε το ζήτημα των συμβασιούχων.

Η απόφαση της ηγεσίας του ΠΑΜΕ να αποχωρήσει από τη συζήτηση και τις διαδικασίες του συνεδρίου από την πρώτη ημέρα, αλλά και να μην καταθέσει ψηφοδέλτιο για τη διοίκηση της ΠΟΕ ΟΤΑ και για αντιπροσώπους στην ΑΔΕΔΥ ίσως σηματοδοτεί μια νέα τακτική στο σ.κ. στο κλάδο , αλλά και σε όλο το δημόσιο.

Η κριτική που γίνεται από συναγωνιστές κατηγορώντας για αντιδημοκρατική, αλαζονική συμπεριφορά και παιχνίδια από όλους, όλη την Συνδικαλιστική αριστερά και τις Συσπειρώσεις είναι βαθιά **λαθεμένη, αντιφατική και προβληματική.**

- Πηγάζει πρώτα από όλα από μια διαφορετική πολιτική αντίληψη για την σχέση και δράση μας στα σωματεία, τις παρατάξεις και τα σχήματα, τις οργανώσεις τα κόμματα και την πολιτική.
- Η ταύτιση των αστικών κομμάτων και της παρέμβαση τους στο συν. εργατικό κίνημα με τα κόμματα και οργανώσεις της αριστεράς, η εμμέσως πλην σαφώς ταύτιση που κάνουν και για το σχήμα μας σε αυτό το γενικό «τσουβάλιασμα» είναι σοβαρό πρόβλημα και διαχέεται σε όλη την αντιμετώπιση τους.
- Το γενικά επαναλαμβανόμενο ανεξάρτητο ταξικό, χωρίς πολιτικό και ιδεολογικό περιεχόμενο απέναντι σε όλους και όλα (συνδικαλιστικό –πολιτικές συλλογικότητες- παρατάξεις κόμματα κ.τ.λ.) οδηγεί κατά τη γνώμη μας σε ένα αγνωστικισμό και μια θολή σχέση μεταξύ τους.
- Όπως επίσης είναι προβληματικό να κατηγορείς όλους τους άλλους για αρχές, ενιαίους κανόνες, νομιμότητα κ.α. και στο σωματείο σου, που ψήφησε συμβασιούχος, έστω ένας, να παρακάμπεις το πρακτικό αρχαιρεσιών, να αλλάζεις τους αντιπροσώπους αριθμητικά αλλά και στην κατανομή στα ψηφοδέλτια σε συμφωνία με την ΠΑΣΚΕ και να νομιμοποιούνται στο συνέδριο. Ενώ για τα άλλα σωματεία να μην ψηφίζεις την νομιμοποίηση τους.

Το παραπάνω γεγονός που επιμελώς αποκρύπτεται, είναι σοβαρό γιατί αποδεικνύει ότι η όποια επίκληση σε αρχές, νομιμότητα κ.λ.π., πάει στην άκρη όταν αφορά εμάς.

Αιτίες και προβλήματα συνεχεία...

Σε συνδυασμό με τα προηγούμενα πρέπει να σημειώσουμε επίσης τα εξής.

Η κωλυσιεργία, οι διαδικαστικές ενστάσεις για την έκδοση της διακήρυξης και των θέσεων μας, δηλαδή για το πολιτικό στίγμα των Συσπειρώσεων στο συνέδριο, μας δυσκόλεψε. Η πρόχειρα και καθυστερημένη έκδοση της διακήρυξης, μας δημιούργησε ένα επιπλέον πρόβλημα στην παρουσία μας και τις παρεμβάσεις μας, χωρίς όμως να τις επηρεάσει καθοριστικά.

Κατά την εξέλιξη και τις διαδικασίες του συνεδρίου.

Στον μικρό χρόνο που έμεινε για την συζήτηση για τα προβλήματα του αντιμετωπίζει ο κλάδος ειδικά και συνολικά, μέσα στην νέα πολύ δύσκολη περίοδο για την εργατική τάξη και την ανάγκη πολιτικού αναπροσανατολισμού του συνδικαλιστικού κινήματος οι παρεμβάσεις μας ξεχώρισαν και συνέβαλαν στο μέτρο του δυνατού σημαντικά.

Σωστά εκτιμήσαμε συνολικά την στάση που έπρεπε να κρατήσουμε και δεν συμπαρασυρθήκαμε σε τακτισμούς, αποχώρησης, μη συμμετοχής στην εφορευτική κ.α. και άλλων πλευρών που κάθε τόσο έπεφταν κατά την διαδικασία του συνεδρίου από τις άλλες παρατάξεις.

Συμπερασματικά.

Θεωρούμε πως αν είχαν αποφευχθεί λάθη και αδυναμίες όπως αυτά που προαναφέρθηκαν και ίσως άλλα που δεν έχουμε εντοπίσει, η παρέμβαση μας θα ήταν σαφώς καλύτερη και ουσιαστικότερη, δημιουργώντας καλύτερες παρακαταθήκες για την συνέχεια.

Επιπλέον παρόλο το θετικό των αποτελεσμάτων (3 στο Γ. Σ. από έναν, εκλογή στη Ε.Ε. και διπλασιασμός των ποσοστών μας) πιστεύουμε πως θα πηγαίναμε ακόμη καλύτερα κάτω από άλλες συνθήκες .

Τα σοβαρά ζητήματα που έχουμε με βάση τα νέα δεδομένα:

- Την στρεβλή αποτύπωση στα όργανα της ομοσπονδίας από την άποψη συσχετισμών μετά την αποχώρηση των αντιπροσώπων του ΠΑΜΕ, και κυρίως σίγουρα δεν θα είχε η ΠΑΣΚΕ αυτοδυναμία ξανά σε όλα τα όργανα.
- Τον αποκλεισμό των αντιπροσώπων από 18 σωματεία.
- Την εμπόδιση τυπική και ουσιαστική στη σημερινή συγκυρία να μην ψηφίσουν οι χιλιάδες συμβασιούχοι για τα όργανα της ΠΟΕ-ΟΤΑ.
- Τις πολλές παρατυπίες ουσιαστικές η μη κατά την διάρκεια των εκλογών και νομιμοποιήσεων.
- Το σοβαρό γεγονός με την επί τόπου σύλληψη μέλους της ΠΑΣΚΕ στη εφορευτική επιτροπή να παίρνει φακέλους υπογεγραμμένους από τους δικαστικούς και να βρίσκονται στην τσάντα της άλλοι δέκα, είναι πρωτοφανές. Όπως επίσης η εμπλοκή εισαγγελέων, αστυνομίας συλλήψεων και αυτόφωρα κ.τ.λ. που δημιούργησαν πολλά προβλήματα για την εικόνα και αξιοπιστία συνολικά του συνεδρίου.

Πολλά ερωτηματικά παραμένουν, απόπειρας νοθείας; ή και νοθείας; απόπειρα ακύρωσης; Ποιοι και γιατί; είναι όλα κατά την γνώμη μας πιθανά.

Τυπικά κατά την καταμέτρηση και τον έλεγχο δεν αποδείχτηκε τίποτα εμφανώς ώστε να ακυρωθούν τα αποτελέσματα.

Με βάση όλα αυτά τα δεδομένα το σίγουρο είναι πως, η ομοσπονδία μετά το συνέδριο της, σε μια πολύ σκληρή πολιτική περίοδο για τους εργαζόμενους , βγαίνει ποιο αδύνατη και τραυματισμένη στη δυνατότητα της να ανταποκριθεί στα δύσκολα και σοβαρά ζητήματα που έχουμε να αντιμετωπίσουμε.

Η κύρια πολιτική ευθύνη βαραίνει σίγουρα την ΠΑΣΚΕ αλλά και την ΔΑΚΕ.

Ο αλλοπρόσαλλος όμως σεχταρισμός , οι αντιφάσεις στην πολιτική και τακτική του ΠΑΜΕ όχι μόνο δεν συνέβαλαν να ξεπεραστούν, αλλά αντίθετα επιδείνωσαν μια σειρά προβλήματα και τους διευκόλυναν αντικειμενικά.

Μετά το συνέδριο.

Με την αποχώρηση της ΔΑΣ και τον ουσιαστικό αποκλεισμό πάνω από 18 σωματείων και δεκάδων αντιπροσώπων, προκύπτουν ορισμένα βασικά ερωτήματα:

1. Η επιλογή της ΔΑΣ(ΠΑΜΕ), αποτέλεσε μια λαθεμένη εκ μέρους της ενέργεια (που της ξέφυγε); ή αποτελεί μια συνειδητή-προαποφασισμένη ενέργεια , για να ανοίξει μια συνολικότερη στάση απέναντι στην υπάρχουσα Δομή, ένα προχώρημα στην πράξη της οργανωτικής διάσπασης του σημερινού Σ.Κ.;
2. Ποια τακτική πρέπει να ακολουθηθεί από δω και πέρα, όσον αφορά την ουσιαστική ταξική πολιτική και οργανωτική ενότητα του κλάδου;
3. Πως θα «αναγκάσουμε» την πλειοψηφία της ΠΟΕ-ΟΤΑ να ανοίξει σήμερα κιόλας το καταστατικό της σε όλους τους εργαζόμενους στην Αυτοδιοίκηση; Με ένα ΑΜΕΣΟ Οργανωτικό-Καταστατικό-Εκλογικό Συνέδριο;
4. Πως θα αποκατασταθεί η «ισορροπία» της πραγματικής έκφρασης των συνέδρων που εκλέχτηκαν από τα σωματεία τους και δεν συμμετείχαν στην διαδικασία εκλογής των οργάνων;
5. Πως πιέζετε η ΑΔΕΔΥ και με ποιες πρωτοβουλίες για να πάρει ουσιαστική και οριστική θέση για το πρόβλημα;(όταν είναι γνωστό ότι στα συνέδρια της συμμετέχουν Ομοσπονδίες με τις ψήφους και των συμβασιούχων-καλώς βέβαια).
6. Τι στάση κρατάμε στο γεγονός της νοθείας (που πιάστηκε στα πράσα) από μέλος της ΠΑΣΚΕ στην εφορευτική επιτροπή για την ίδια την εγκυρότητα του συνεδρίου;

Τι κάνουμε από εδώ και εμπρός.

Πρέπει καταρχήν να απαντήσουμε όσο το δυνατόν ποιο καλά στα παραπάνω ερωτήματα. Ταυτόχρονα χρειάζεται άμεσα να πάρουμε πρωτοβουλίες να καλύψουμε τα κενά να ξεπεράσουμε τις αδυναμίες μας και να κινηθούμε ποιο αποφασιστικά στην κατεύθυνση της πολιτικής και οργανωτικής ανασυγκρότησης του συνδικαλιστικού κινήματος στον κλάδο.

Σε αυτά τα πλαίσια οργανώσαμε και την πρώτη συζήτηση των συσπειρώσεων μετά το συνέδριο στη Αθήνα. Οι εκτιμήσεις, αξιολογήσεις και κριτικές που κάνουμε είναι συλλογικές, καθώς και οι πρώτες αποφάσεις που πήραμε όπως:

A - Την συνέχιση της επίμονης προσπάθειας για τον πολιτικό προσανατολισμό και στη διαμόρφωση προγράμματος και στόχων στη κατεύθυνση ενός πανεργατικού ενωτικού μετώπου ρήξης και ανατροπής σε όλα τα επίπεδα του σ.κ. στο κλάδο. Πρώτα από όλα στα πρωτοβάθμια.

Συγκεκριμενοποίηση αυτών των στόχων σε επίπεδο κλάδου και σύνδεση τους με τους στόχους συνολικά του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος και των λαϊκών κινήματων στις πόλεις.

B - Την γεφύρωση του χάσματος με βασική επιδίωξη την ενότητα του κλάδου και την ενίσχυση της κοινής αγωνιστικής δράσης.

- Σε αυτή την κατεύθυνση παλεύουμε για την οργανωτική ανασυγκρότηση του σ.κ. στον κλάδο με άμεσο καταστατικό συνέδριο και επεξεργασία ολοκληρωμένης πρότασης από εμάς.
- Επιδιώκουμε και παίρνουμε πρωτοβουλίες κλαδικών και διακλαδικών συντονισμών πρωτοβάθμιων σωματείων, συλλόγων, επιτροπών, κινήσεων, σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο.
- Επιδιώκουμε την κοινή δράση όλων των ΤΑΞΙΚΩΝ δυνάμεων (της συνδικαλιστικής αριστεράς) και άλλων αγωνιστικών κινήσεων στις πρωτοβουλίες συντονισμού αλλά και στην δράση της ομοσπονδίας.

Γ - Δυνάμωμα της πολιτικής και οργανωτικής συγκρότησης και λειτουργίας του σχήματος μας, των Αγωνιστικών Κινήσεων - Συσπειρώσεων στους ΟΤΑ.

Αυτό το θεωρούμε ως βασική προϋπόθεση για την προσπάθεια που χρειάζεται να γίνει την επόμενη περίοδο και σε αυτή την κατεύθυνση πρέπει:

- Να αξιολογήσουμε όλοι μας κριτικά και αυτοκριτικά την συνολική στάση μας σε όλη την διαδρομή.
- Να ενισχύσουμε την διαθεσιμότητα και την λειτουργία της συλλογικότητας.
- Να δούμε ποιο ολοκληρωμένα τα προβλήματα και να συζητήσουμε δημιουργικά και όχι ευκαιριακά και προσχηματικά τις όποιες διαφορές.

Ποιο συγκεκριμένα:

1) Σε αυτά τα πλαίσια προχωράμε στη συγκρότηση ανοιχτής προσωρινής γραμματείας πολιτικού και οργανωτικού συντονισμού του σχήματος.

Τα 3 μέλη του Γ.Σ. της ΠΟΕ-ΟΤΑ ο Ν. Αδαμόπουλος – Χ. Παναγιωτόπουλος – Η. Λοίζος μαζί με τους συναγωνιστές προέδρους και γραμματείς των σωματείων της Αττικής. Εννοείται πως η λειτουργία της προσωρινής συντονιστικής θα είναι σε απόλυτη σύνδεση με τους σ. της περιφέρειας.

2) Ένα από τα πρώτα ζητήματα που θα επεξεργαστεί η προσωρινή συντονιστική θα είναι το πλαίσιο αρχών συγκρότησης και λειτουργίας του σχήματος.

3) Η ευθύνη για τις περιοδικές εκδόσεις – εφημερίδα κ.α. και του SITE.

4) Η ουσιαστική σύνδεση με τα αντίστοιχα σχήματα σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα και τις κινήσεις πόλεις.

5) Η σύνδεση με τους εκπροσώπους των παρεμβάσεων στην ΑΔΕΔΥ και η επιδίωξη για από κοινού επεξεργασία των θέσεων και πρωτοβουλιών.

Επίσης συμφωνήσαμε για την εκπροσώπηση μας με το σ. Ν. Αδαμόπουλο στη Εκτελεστική Επιτροπή της ΠΟΕ-ΟΤΑ και δεύτερο τη μη συμμετοχή μας στα προεδρεία τόσο του Γ. Συμβουλίου όσο και της Εκτελεστικής Επιτροπής.

Τέλος για τα ζητήματα της τρέχουσας πολιτικής συγκυρίας (εκλογές και διλήμματα ΕΕ-ΟΝΕ-ΕΥΡΩ- προσπάθεια δημιουργίας μετεμφυλιακού κλίματος και μιας αντεργατικής-αντι-αριστερής υστερίας), όπως και τα ζητήματα που είναι ανοιχτά στον κλάδο χρειάζεται άμεσα να τα δούμε στην συνεδρίαση που θα καθορίσουμε.

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ στους ΟΤΑ

Αθήνα Μάιος 2012